

TOESPRAKEN WELKE IN DE HERDENKINGSBIJEEENKOMST VAN
31 OKTOBER 1962 ACHTEREENVOLGENS WERDEN GEHOUDEN
DOOR DE HEREN

L.C. Gussenhoven
J. van Randwijk
jhr mr A. Feith
A.F. Spies en
J.P.L. van der Lande.

AANKONDIGINGEN : drs C.A.A. VAN LUTTERVELT.

X
XXX
X

Aankondiging.

Hallo, hallo, hier volgt een omroepbericht.

Wilt u alle machines stilzetten?

In alle Van der Heem-bedrijven bent u nu verbonden met het Personeelsgebouw van ons hoofdbedrijf in Den Haag, waar zo aanstonds een Herdenkingsbijeenkomst zal aanvangen.

Na afloop van deze plechtigheid wordt het werk in al onze bedrijven gestaakt.

Wat het personeel van de Haagse fabrieken betreft, wordt er aan herinnerd dat er gelegenheid zal bestaan het vertrek van de rouwstoet gade te slaan op de Maanweg, aan beide zijden, tegenover ons hoofdkantoor.

Herinnerd wordt aan de wens van wijlen mijnheer Leo dat zijn begrafenis in alle stilte zal plaats vinden.

Vanmorgen is het aanbod binnengekomen uit het personeel op het binnenterrein een erehaag te mogen formeren. De familie en de directie zijn voor dit spontane initiatief erkentelijk, maar jammer genoeg kan dit om redenen van organisatorische aard niet meer aanvaard worden.

Tenslotte reeds nu nog een mededeling meer in het bijzonder voor onze Haagse fabrieken. Aan het eind van deze bijeenkomst, waarnaar u op het ogenblik via onze omroepinstallatie luistert, zal ook in Den Haag het werk worden gestaakt. Diegenen echter die er prijs op mochten stellen de tijd tussen het einde van deze bijeenkomst en het vertrek van de stoet nog te gebruiken voor bepaalde werkzaamheden, kunnen aan dit voornemen gevolg geven, voor zover nodig in overleg met bedrijfsleiders en afdelingschefs.

Mevrouw Van der Heem, familieleden, mijne heren commissarissen en directeuren van Van der Heem, mijne heren burgemeesters van 's-Gravenhage en Voorburg, mijnheer de wethouder van Economische Zaken van Den Haag, dames en heren zowel binnen als buiten deze zaal,

Enkele minuten terug is in alle bedrijven van Van der Heem N.V. in Nederland het werk stil gevallen om gezamenlijk onze gedachten te bepalen bij onze overleden president-directeur, de heer Leo van der Heem.

Zonder nadere tussentijdse aankondigingen zullen in deze bijeenkomst achtereenvolgens het woord voeren de heren Gussenhoven, Van Randwijk, jhr Feith, Spies en Van der Lande.

De heer L. C. M. J. Gussenhoven.

Oom Leo,

Het is vreemd en droevig, dat u hier nu voor het laatst bij ons bent, te midden van uw naaste familieleden, vrienden en medewerkers.

Wij - en daarmee bedoel ik in de eerste plaats Zus en mijzelf - wij, die u bijna een mensenleeftijd hebben meegemaakt, en ook onze kinderen, wij zullen u heel erg missen

En ook voor tante Mary, wie jarenlang, dag en nacht géén moeite te veel is geweest om u bij te staan en uw lijden te helpen verlichten, is uw heengaan een heel zware slag

Altijd hebben wij ons mogen verheugen in uw warme genegenheid en uw grote belangstelling.

Wanneer wij uw raad vroegen in kleinere of grotere aangelegenheden, altijd was u bereid naar ons te luisteren en ons uw wèl-overwogen raad te geven

Tijdens de oorlog, en ook later, bij ernstige ziekten, hebben wij veel met elkaar doorgemaakt. Dikwijls kwamen wij voor heel moeilijke beslissingen te staan; maar met u, die zelfs onder de moeilijkste omstandigheden nooit uw gevoel voor humor verloor, met u samen bleken altijd ook de moeilijkste problemen oplosbaar

Uw scherpe kijk op de dingen en de u eigene zo duidelijke, kernachtige wijze van uitdrukken hebben ons zovele malen heengeholpen over dingen, waar wij eerst als tegen bergen opzagen

Strekte u ons reeds tot voorbeeld in uw gezonde jaren, des te meer gold dit nog voor de tijd van uw ernstige ziekte. Ofschoon u wel wist dat uw ziekte ongeneeslijk was, uw belangstelling in alles wat ons, uw medewerkers, betrof werd er niet minder door

En nooit heb ik u, ook in uw zwaarste lijden, horen klagen, al was dan ook soms uw gezicht vertrokken van pijn. Met een energie, die aan het ongelooflijke grensde, zon u steeds weer op nieuwe mogelijkheden om, zoals u het noemde, nog weer naar "de winkel" te gaan, naar uw oude, geliefde bedrijf, om daar weer te zijn te midden van uw oude getrouwen

Ja, hde sterk u aan de fabriek gehecht was komt wel het sprekendst tot uitdrukking in uw laatste wens : van dit gebouw uit begraven te worden.

Oom Leo, wij danken u voor alles wat u voor ons geweest bent, voor alles wat u ons hebt gegeven, met uw hart, met uw verstand en met al uw krachten

Wij weten dat het uw innigste wens was dat er, zowel in de familiekring als in de N. V., saamhorigheid en eendrachtige samenwerking zouden heersen.

Wij beloven u, dat wij alles zullen doen wat in ons vermogen ligt, om aan deze, uw wens, te beantwoorden. Wij zullen, met elkaar, al onze krachten inspannen om uw levenswerk zo goed, zo waardig mogelijk voort te zetten.

Oom Leo, rust nu in vrede.

*

De heer J. van Randwijk.

Lieve Mary, lieve Zus, verdere familieleden en allen, die overtuigd zijn, dat wij hier zijn om eer te bewijzen aan de nagedachtenis van een groot man en een beste vriend

Aan de handen van de grote bouwer van onze zaak zijn de gereedschappen ontvallen.

Wij wisten reeds geruimte tijd, dat elke dag de dood kon toeslaan, maar veel langer dan wij voor mogelijk hadden gehouden hield het uitgeputte lichaam stand, tot dan vrijdag laatstleden het einde kwam.

Als soldaat is hij z'n maatschappelijk leven begonnen, als een krijgsman heeft hij zijn smartelijke ziekte gedragen, als een held is hij gestorven.

Namens de directie en commissarissen van Van der Heem ben ik geroepen hier, in het hart van de, van zijn onderneming, welke zeker grotelijks door zijn leiding, zijn moed en ondernemingsgeest een zo respectabele omvang heeft verkregen, een enkel woord te zeggen.

Misschien ben ik óók wel daartoe aangewezen, omdat ik hem in zijn imposante maatschappelijke carrière het langst heb gekend en met hem meer dan 37 jaren intiem heb mogen samenwerken. Deze collaboratie vond haar oorsprong in de samenwerking, welke bij de aanvang van deze onderneming tot stand kwam met Stokvis. Daardoor kende ik Leo van der Heem, als weinigen met mij. Voor zover het mogelijk is anderen te kennen.

Met al zijn deugden, met al zijn gebreken.

Ook hem was niets menselijks vreemd.

Maar onbevlekt blijft mijn herinnering aan een groot mens, met een gul en warm hart, met enorm doorzettingsvermogen, met een vaste sterke wil, welke hem op maatschappelijk terrein tot moedige daden bracht.

Zijn warsheid van conventie, van elk formalisme en daardoor zijn gemakkelijke omgangsvormen, gepaard aan zijn groot sociaal gevoel, zijn zonder twijfel oorzaak van zijn grote populariteit.

Oom Leo.

Hij was, zeker naar buiten niet, 'n bedachtzame figuur.

Hij was een "vent".

Een "kerel", die in de tijd van de Oost-Indische Compagnie geleefd kon hebben en die dan in onze geschiedenisboeken zou hebben voortgeleefd.

Een man van allure, met aangeboren gezag, zonder dat hij daar waarneembaar naar streefde.

Dit kwam naar mijn mening welhaast het sterkst tot uiting in de maanden die aan zijn dood voorafgingen, in de maanden van zijn grootste nood, toen zijn afgetobd lichaam de strijd welhaast had opgegeven en zijn grote geestkracht hem toch naar fabriek en kantoor bracht en hij, niet in staat nog veel te doen, daar, door ieder, desniettegenstaande, werd gevoeld en gezien, als de centrale figuur.

Dat gezag zat onverbrekkelijk vast, zonder dat hij daarvoor de geringste moeite deed, aan zijn toch zo eenvoudige persoonlijkheid.

Misschien is dat ook wel overtuigend gebleken in die zwarte bezettingstijd, toen op zijn kamer aan de Maanweg, ondanks verbod, ten aanschouwe van den bezetter, een groot portret hing van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina, toen in de periode van de ergste jodenvervolging in zijn fabriek joden werkten met een ster op de borst. Daar hadden de moordenaars met hun bezoedelde handen af te blijven, dat waren zijn joden. Toen hij 'n aanstaand slachtoffer van deze onverlaten, terughaalde uit Westerbork en veilig stelde.

Dat was Leo, ten voeten uit, die voor niemand op zij ging, als hij, zoals hier, meende dat onrecht geschiedde.

Zijn sociaal gevoel kon hij uitleven in de hongerwinter, als hoofd van de voedselvoorziening in Den Haag.

Wat 'n pracht vent, wat 'n kerel, welk 'n grote figuur.

Hoe vaak heb ik het meegemaakt dat hij, als hij geluisterd had naar wijdlopige discussies, 'n brainwave lanceerde, vaak simpel maar even geniaal, welke de gesprekken een volkomen andere wending gaf en de oplossing bracht van dikwijls moeilijke vraagstukken.

Het verlies, dat onze zaak met zijn heengaan lijdt, is nauwelijks te beseffen.

Het is van een verschrikkelijke grootte en een verantwoordelijkheid van enorme omvang wordt daardoor gelegd op de schouders van hen, die in de eerste plaats geroepen zullen zijn, ook zijn taak over te nemen.

Ik weet dat zij daartoe hun beste krachten, hun grote capaciteiten, vastberaden en met overtuiging zullen inzetten en ik weet ook, dat zij zich bewust zijn dat er slechts mogelijkheid van slagen is, indien zulks geschiedt in eendracht en innige samenwerking.

Dan kan er worden voortgebouwd aan het levenswerk van Leo van der Heem.

Dat geve God.

Bij Stokvis, en ik spreek nu namens haar, is vandaag, de dag waarop onze vriend Leo wordt ter aarde besteld, de vlag halfstok gehesen. Daarmede wil Stokvis, de rouw en droefheid demonstreren, welke ook bij haar heerst nu deze onvergetelijke vriend is heengegaan. Ik ben mij er van bewust, dat Stokvis Van der Heem grote dankbaarheid verschuldigd is. Ik weet dat Leo besepte welke grote diensten Stokvis zijn zaak heeft bewezen.

Op zakelijk volkomen verantwoorde basis, is deze samenwerking, door wederzijdse waardering, uitgegroeid tot een rotsvaste vriendschap.

Toen in oorlogstijd een vacature ontstond in de directie van Stokvis, werd op Oom Leo een beroep gedaan, om tijdelijk die opengevallen plaats in te nemen, teneinde te voorkomen dat een, den bezetter welgevallig man, haar zou worden opgedrongen.

Zonder aarzelen, willigde hij dit verzoek in en ruimde hij zijn plaats weer toen zulks, na de oorlog, kon.

Stokvis is hem, óók daarvoor, grote dank verschuldigd.

In haar Raad van commissarissen nam hij een gewaardeerde plaats in.

Zijn adviezen, zijn medeleven met de zaak zullen ernstig worden gemist.

Stokvis hoopt met Van der Heem in de toekomst dezelfde weg te blijven bewandelen, welke zij reeds tientallen jaren, in goede harmonie tot voordeel van de daarbij betrokkenen, volgde. En zij weet daarmede te handelen in de geest van de overledene.

Persoonlijk ben ik vervuld van grote dankbaarheid, dat zijn weg de mijne kruiste. Ik mocht met hem samenwerken en ik heb veel van hem geleerd.

Wij hebben samen veel moeilijkheden opgelost, wij hebben tegenslagen ondervonden, maar ik meen te mogen zeggen, wij hebben méér successen geboekt.

Wij hebben samen, vooral vóór de oorlog, veel pret gehad. De zakelijke relatie was uitgegroeid tot grote, warme, diepgevoelde vriendschap.

Op Leo, kon ik, kon mijn vrouw, kon mijn familie rekenen. Aan zijn vriendschap, aan zijn belangstelling, aan zijn vertrouwen in ons, bewaren wij onvergetelijke herinneringen. Wij weten dat in Oom Leo een warmvoelend en oprecht vriend is heengegaan.

Wij wensen zijn vrouw, die hem in die lange, moeilijke tijd van zijn ziekte met zo grote overgave en toewijding heeft verpleegd en heeft ter zijde gestaan, kracht om dit smartelijk verlies te dragen.

En jij, Zus van der Heem, die in Oom Leo een tweede vader verliest, tracht je te gedragen in zijn geest en wees een steun voor je man in de grote en moeilijke taak, die ook hem wacht.

Men zegt dat een lange ziekte schijnt gevoegd te zijn tussen het leven en de dood, opdat de dood zelf een verlichting worde, én voor hen die sterven én voor hen die achterblijven.

Als het waar is, dat zij slechts dood zijn, die vergeten worden, dan zal Leo van der Heem blijven voortleven, voortleven in ons aller herinnering.

Dat hij de rust moge vinden, die hij verdient.

*

De heer A. F. Spies.

Mevrouw van der Heem, Dames en heren familieleden,
heren Commissarissen en Directeuren van Van der Heem N. V.,
Dames en Heren,

Wanneer mij, als secretaris van de Centrale Ondernemingsraad, het voorrecht te beurt valt bij het heengaan van onze onvergetelijke president-directeur, de heer Leo van der Heem, enige woorden te mogen zeggen, die de gevoelens van het personeel in al zijn gelegingen vertolken, dan zie ik deze taak als een bijna onuitvoerbaar. Zou iemand kunnen weergeven welke gedachten ons vervullen? En dan : Past tegenover de dood niet eer een zwijgen dan een spreken?

Maar zwijgen hier, op dit ogenblik, is een onmogelijke zaak. Want al hetgeen de heer Leo van der Heem door zijn grootheid van karakter, door zijn beminnelijkheid, in een jarenlange, soms vaderlijke omgang, in de harten van zijn medewerkers heeft gekweekt aan genegenheid en aan dankbaarheid, dat laat zich niet onderdrukken. Deze gevoelens vragen een uitweg, en het is hier de plaats om ze tot openbaarheid te brengen, als een laatste eer aan hem, wiens stoffelijk overschot in ons midden staat.

Daarom moet er gesproken worden.

Onze gevoelens van oprecht medeleven gaan allereerst uit naar u, mevrouw Van der Heem, in het grote leed dat u treft. Helaas zullen de hoogachting die wij allen voor meneer Leo hadden en ik mag zeggen de liefde die wij voor zijn persoon koesterden, hoe verkwikkend deze woorden mogen klinken, en hoe goed bedoeld ze ook mogen zijn, voor u niet meer kunnen zijn dan een schamele troost.

Ook in uw kring, dames en heren familieleden, is een open plaats gekomen en het is ons een behoefte uiting te geven aan onze deelneming in dit grote verlies.

U, heren commissarissen en directeuren van Van der Heem N. V., zult voor de toekomst in uw overleggingen en besprekingen de adviezen van de heer Leo niet missen. Ik meen dat ik niet mag nalaten u, mijne heren, en daarbij spreek ik stellig ook geheel in de geest van de overledene, de onverminderde ijver en werkkraft van het gehele personeel blijvend toe te zeggen.

Van "stilstaan" wilde de heer Leo niet weten.

"Passief zijn" was hem te enenmale vreemd.

Het bedrijf, mede door hem gesticht, is een machtige getuigenis van zijn grote moed, zijn heldere inzicht en zijn welhaast ontembare energie.

Daarom : geen "op de plaats rust", maar een "voorwaarts" in die richting waarin onze president-directeur ons steeds voorging.

Dat hij, naast zijn zware taak van leidinggeven aan een groot industrieel bedrijf, de factor "mens" altijd zwaar liet wegen, is de oorzaak dat hij zich een grote plaats in veler harten verwierf.

Hij stelde er prijs op al zijn medewerkers bij hun naam te kennen; hij sprak men hen en wist hen tot een team te vormen. Hij werkte met hen samen, dagen, en soms nachten. Alle oudere personeelsleden weten dat, zeker zij die 't zilver reeds gepasseerd zijn. Hij was immers hun "oom Leo".

Toen deze persoonlijke contacten met ieder afzonderlijk bij het groter worden van het bedrijf in het gedrang kwamen, is het op zijn initiatief geweest dat dit Personeelsgebouw werd gesticht. Hierin zag hij een mogelijkheid met zijn mensen te spreken bij gelegenheden van allerlei aard en schiep hij de gelegenheid voor gesprekken tussen zijn medewerkers onderling. Bij het nog verder uitgroeien zag hij zich eigenlijk nog maar één middel tot contact overgebleven; de Centrale Ondernemingsraad. Is hieruit misschien te verklaren de wens van meneer Leo het voorzitterschap van dit centrale orgaan tot het einde toe in eigen hand te houden?

Een groot man, een goed mens, is heengegaan.

Hoog heeft hij het bedrijf, zijn bedrijf, opgestuwd. Het "hoger zij uw vlucht", als randschrift geplaatst op het gedenkteken voor ons hoofdgebouw, is door hem tot een realiteit gemaakt.

Wij, mensen, mogen echter weten van een nog hogere, een betere vlucht. Hoog boven de vlucht die menselijke idealen mogen nemen, gaat een vlucht, waar mensenhanden geen deel aan kunnen hebben; de vlucht van een mensenziel naar de Allerhoogste, in Wiens nabijheid na volbrachte arbeid rust gevonden mag worden.

Deze rust is 't die wij, medewerkers in alle Van der Heem-bedrijven, aan onze overleden president-directeur, de heer Leo van der Heem, van ganser harte toewensen.

*

De heer J.P.L. van der Lande.

Als één van de bedrijven waar de heer Leo van der Heem zitting had in het College van Commissarissen ontvingen wij gisteren het navolgende schrijven :

"Met grote ontsteltenis nam ik kennis van het overlijden van onze commissaris, de heer L.W. van der Heem. Met grote ontsteltenis, omdat ik de prettigste herinneringen aan deze rechtschape man heb. Doorgaans was er slechts één dag in het jaar dat de heer Van der Heem en ik elkander spraken en wel de dag van de aandeelhoudersvergadering. Niet tijdens die vergadering, maar wel daarvóór of daarna. In uw advertentie schreef u : "Zijn waardevolle adviezen en bereidheid tot samenwerken, waarvoor wij steeds dankbaar blijven, hebben wezenlijk tot een goede gang van zaken in onze bedrijven bijgedragen". Zijn bereidheid tot samenwerken : hoe heeft hij die niet getoond en hoe dankbaar moeten wij allen daarvoor niet zijn; wij allen die het goed menen met onze Venootschap. Er is een vriend van ons heengegaan, Een vriend die tot Hoger en Beter Leven werd geroepen. Wij, hier, missen hem en zullen hem nog menigmaal missen. Maar mag ons egoïsme prevaleren boven hetgeen hem nu ten deel is gevallen?
Wij allen,deelhebbers in De Wit Textiel, zijn dankbaar voor hetgeen "Oom Leo" ons bij zijn aardse leven heeft gegeven. Laten wij hem ook na deze aardse strijd die rust gunnen, die hem zo volledig toekomt. Zijn aardse werken volgen hem; want hij heeft veel betekend voor diegenen, die met hem in aanraking kwamen.
Hij ruste in Vrede.

Uw aandeelhouder."

Mevrouw van der Heem, Familieleden,
Mijne heren Commissarissen van Van der Heem N.V.,
Directie, personeelsleden van Van der Heem N.V., in en buiten de zaal,
Dames en Heren,

Ik vertrouw dat u mij deze wat minder conventionele inleiding zult vergeven, omdat de inhoud van dit schrijven naar mijn mening zo zeer tegemoet komt aan de gedachten van de vele vrienden en van de talloze ondernemingen, waar de heer Leo van der Heem zitting had in het College van Commissarissen namens wie ik het woord tot u mag richten.
Men stelt heden dikwijls de vraag wat de toekomstige taak van de ondernemer zal moeten zijn.
Wie stelt zich echter thans nog de vraag wat voor ondernemer het moet zijn, die, zoals de heer Leo van der Heem, in de twintiger jaren met een bedrijf begon om het te doen uitgroeien tot wat het heden is geworden?

Zoals bij velen van de grote mannen in de industrie, was zijn bedrijf zijn leven. Hij beschikte dan ook over vele eigenschappen die zijn harde werken tot een succes moesten maken, waarin vooral zijn aandacht voor de ontwikkeling van de persoonlijkheid, zijn grote vaardigheid in en vertrouwdheid met de aanpak van problemen die zich op de meest verschillende gebieden voordeden, excelleerde. Daarbij werd de persoonlijke belangstelling in het lot van anderen nimmer door hem uit het oog verloren. Juist deze prachtige eigenschappen, gepaard gaande aan een scherp zakelijk inzicht, maakten hem tot een hooggewaardeerd commissaris, raadsman en vriend van de verschillende directies en, zoals u hebt gehoord, van de aandeelhouder. Zijn deskundigheid en toewijding en zijn vermogen op zeer speciale persoonlijke wijze tot de kern van een probleem door te dringen, drukten haar stempel op de vergaderingen waarbij hij tegenwoordig was.

Velen van ons hebben de overledene gekend en hebben zijn vriendschap steeds hogelijk op prijs gesteld. Het is echter een menselijke eigenschap zich zulk een waardering eerst ten volle bewust te worden op momenten zoals deze. Te gemakkelijk wordt zulk een vriendschap geaccepteerd en als heel gewoon beschouwd. Aan de diepere waarden hiervan gaat men veelal voorbij. Misschien is dit alles nodig om zich beter te realiseren wat echte en trouwe vriendschap is en, zij het dan laat, tot een rijpe appreciatie van de "mens" te komen.

Wanneer ik spreek van trouwe vriendschap, dan kunnen wij allen getuigen dat trouw juist bij hem in het vaandel geschreven stond. Een trouw aan zijn Vorstin, het Vaderland, aan zijn Bedrijven en aan zijn vrienden.

Om dit te illustreren :

Gedurende de gehele oorlogstijd hing het portret van H. M. de Koningin in zijn directiekamer en hij wees vertegenwoordigers van de bezettende macht de deur toen hem verwijdering van het portret werd bevolen.

Dit kenmerkte de overledene, evenals het feit dat hij ondanks zijn slepend ziekbed zich niet wilde distancieren van de gang van zaken in zijn bedrijf en de vele interesses die hij, door zijn commissariaten, had bij andere firma's, ook in branches die verre lagen van de zijne.

Wij hebben een groot vriend verloren waarvoor wij alle achting hadden en wiens verdiensten wij in vele facetten hebben leren kennen en bewonderen. Deze man van uitersten, soms schaars van woorden, soms uitblinkend door een treffende beeldspraak, een ondernemer in de ware zin des woords met zowel technisch als commercieel inzicht en een diepe sociale belangstelling, die ogenschijnlijk moeilijk te rijmen valt met zijn andere eigenschappen, behoorde tot het oude pionierstype.

Het was mijn familie en mij een grote eer dat wij ons tot zijn vrienden mochten rekenen en wij zijn dankbaar voor de vriendschap die hij ons, zijn vrienden, steeds heeft willen schenken. Wij allen zijn er ons van bewust wat wij door zijn heengaan verliezen.

Vriend Leo, ik beseft dat al mijn woorden hoe goed gemeend ook, tekort schieten, doch prijs mij gelukkig hier uitdrukking te hebben mogen geven aan mijn gevoelens van hoogachting, vriendschap en dank.

Wees er verzekerd van - en ik richt deze woorden tevens als troost tot Mevrouw van der Heem en de familie - dat wij allen, die u kenden, met u werkten en door zakelijke banden met u waren verbonden, u en het vele dat u in uw talloze functies en organisaties heeft gedaan, met grote erkentelijkheid zullen gedenken.

Uw bezielende geest zal ongetwijfeld in de vele Colleges van Commissarissen blijven voortleven en direct of indirect vruchten afwerpen ten bate van die vaderlandse industrieën, waaraan u uw hart had verpand.

Ik wens de achtergeblevenen sterkte toe in dit moeilijke uur en ik hoop dat u de kracht zal worden gegeven het verdriet te boven te komen.

Ik twijfel er niet aan of dit zal u - met de wetenschap dat de overledene een beter leven is ingegaan - mogelijk zijn.

Moge God u terzijde staan.

Van afdeling Public Relations.

INDELING BEGRAFENISSTOET

eerste auto

mevrouw M. van der Heem-Vos
de heer en mevrouw Gussenhoven-Van der Heem
mevrouw Felten-Vos

tweede auto

de heer en mevrouw Dijkgraaf-Hendriks
de heer en mevrouw Gussenhoven-Van den Bosch

derde auto

mevrouw Greve-Van der Heem
de heer en mevrouw Simons-Van der Heem
mevrouw Van der Heem-Van Lier

vierde auto

mevrouw Stokvis-Haagman
mevrouw De Gorter-Versteeg
Bert en Cecilia Gussenhoven

vijfde auto

de heer en mevrouw Van Randwijk-Van Wageninge
de heer en mevrouw mr M. Sanders

zesde auto

de heer en mevrouw Zaaier-Hannesen
de heer en mevrouw F. de Hartog

zevende auto

de heer en mevrouw A. Cronheim
de heer en mevrouw J.G. Prummel

achtste auto

de heer en mevrouw Van Vliet-Manné
de heer en mevrouw A. Smit

negende auto

de heer en mevrouw ir W.J. Boot
de heer en mevrouw A.H.J.L. Busquet

tiende auto

de heer en mevrouw dr H.J. Stokvis
de heer en mevrouw P.H.M. Dubru

elfde auto

mr A.J. Dankelman, mr R.M. van Reenen
prof. ir A.A.W. Seyffardt, mejuffrouw Fr. Greve

twaaalfde auto

de heer en mevrouw W. van der Heem
de heer en mevrouw Den Hartog-Simons

dertiende auto

de heer en mevrouw Bruna-Greve
de heer en mevrouw Verbraak-Simons

veertiende auto

dominee en mevrouw D.J. Karres
de heer en mevrouw mr O.N. Oosterhof

vijftiende auto

de heer en mevrouw J.P.L. van der Lande
de heer H.J.R.G. Hartong
de heer F. de Bruyn
jhr H.A.C. van Riemsdijk

zestiende auto

dokter en mevrouw P.C. van Werkum
de heer en mevrouw drs C.A.A. van Luttervelt

zeventiende auto

de heer A.F. Spies
de heer P. ten Pierick
de heer J. Gosman
de heer J. van der Meulen

achttiende auto

de heer en mevrouw W. Vrolijk
de heer en mevrouw J. Wils
mr Hehewerth

negentiende auto

de heer en mevrouw G.W. IJsselstijn
de heer A. Schmier
de heer J. Prummel jr.

X
XXX
X